

: 42

עין משפט
נר מצוה

חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

מסורת הש"ס

(א) וְעַיִן תִּקְשָׁט חוּלִין לֶה. ד"ה לִין לָךְ (ב) מְקוּלוּת פִּי מִי יִכְמֹת טו. (ג) וְעַיִן (ד) וְלִקְמֵן כִּבֵּן. (ה) וְחִלּוּן לֶה (ו) וְלִקְמֵן כִּבֵּן. (ז) וְכִבֵּן ד"ה וְהָא דִּקְמֵן כִּבֵּן ד"ה מְנִיָּן. (ח) טַהֲרוֹת פִּי מִי מִיָּט.

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

עירוב מקואות. מקוה חסר שנזד מקוה שלם ותחתונים המים דרך חרץ ונקב ואישר הנקב לגרף המקואות ולהשיר החסר, כשמוסרת הגדר. קנה שטחים נפי הטד שיהא אישר חלל החרץ כעצמים ויחללם של שופרת. דהיינו כשתי אצבעות חודרת למקומן. מתחפפות בחלל הנקב כריות יבשות (ס. 1).

במיא אהרודק מיהדק, ומנגיז דמתניתין הוי משום חליה כדפירש רש"י והא דלא עביד לריכותא דקיס ליה (ו) דלא ידעינן מאריך יום מפרשים דמנגיז גא איכא משום שהמים חוזרים ומטמאין ליה ולא סלקא

משום מעלה דקדש וקשה
כן לרצח היו שנים עשר
אחד עשר וי"ל רביעי
שיב ליה או זיוף
אחרונות
נ ב' מימה להר"ר
ח מ מרי לעיל בארך
קט ש"מ חולין שנעשו
הם קדש בקדש מה מדלא
גבי מעלות כלומר בגדי
ה מדרס לחולין שנעשו
קדש בגדי חולין (ו) מדרס
ובוחה לא ידלמא ולא
בעלתא ועלן מעלה זו
שמן מתמיזין סבורא גבי
נקדש דמו ואפי"ה לא חשיב
לנות ושאל עלה אכא
לענין הק מעלה נחוד:
ר"ת בהו דררא

בכלי שאין בפיו כשם
עירוב מקוואות כש

וְאֵלֶּכָּה לֹא לְתַרְמוּמָה אִי הִכִּי לְתַנּוּי גְּבִי מַעֲלוֹת יוֹ קַחְתִּי
 לַיהוָה מִשְׁנֵי כֹי' לֵדֹעַ לַיהוָה דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם
 וְהִיא מַשְׁנֵי לֵדֹעַ אִי גְבִי בְּתַרְמִיחָא חֲשִׁיד הֵכָּא דְּרַחֵם
 בְּנֵן וְהִיא דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם
 וְיִרְמִיָּהוּ דְּהֵכָּא דְּלֹא הוּא לְחֻלּוּן שְׁנַעְשׂוּ עַל טַהֲרָה הַקִּדְשׁ
 בְּנֵן דְּמַעַת לַעַם חָף לְחֻלּוּן שְׁנַעְשׂוּ עַל טַהֲרָה הַקִּדְשׁ
 מִפְּרַשׁ דְּהֵסֵם לֹא מִקְשָׁה וְלִימְחִיָּה גְּבִי מַעֲלוֹת רַק מִקְשָׁה
 דּוֹקָה דְּהֵסֵם וְלֹא יִתְּנָן לְרִי"ז דְּלֹאֲחִי לֹא קִיס לֵיד בְּ
 דְּרַחֵם דְּרַחֵם אֲכַחֵם תַּשְׁקִי לֵיד מִמֶּנִּי הֵכָּא לְחֻלּוּן
 אִו קְמִיחָא אִו בְּתַרְמִיחָא וְמַשְׁנֵי לֵדִיכָּה דְּרַחֵם דְּרַחֵם דְּרַחֵם
 קִיס בְּן דְּטַהֲרָה הֵיחָא וְאִלן חֲתָמָה בִּיחָא מִסְקִינָן הֵסֵם
 לְפִי דְּרַחֵם לֹא קִיס גִּזּוּר וְכֹחַ בְּחֻלּוּן שְׁנַעְשׂוּ עַמִּי
 נְטִירוֹת וְאִלן שֶׁם סִפְתָּה וְחֻלּוּן וְחֻלּוּן לֹא לִיחָם

דלית ל'הו דררא דמומאה דאודייטא. תימה להר"י
בסוטה פרק כ"ס (דף כ"ט.) ולקמן" אפרש בע"ה וד

אמר רבה בר אבא דקמי גבי י"א משלות לקמייתא
 וירא דטומאה דאורייתא ואילו לקמן (דף כד.) שמינין
 גבי (ו) קטנליא דאורייתא יש לו טוך מזרף אלמא הו
 חשיב ליה דררא דטומאה

בחדל"ה. פירש"י שתי אלצעות חזרות למקומן והקשה

וע"ו (דף ע"ב) הניזק והקטפרס ומשקה טופח אינן
ממנה להטפוח אבל נזקק בעיניו ב' אלצנות אך קשה ל
המין שצנעיה אינן מקודשות אם היו נקובות זה בחזק
אף במים שני קליפתם השוט וזה מן מבטמת מקואות
שיהיה נמקוס אחד כשפופרת הנוד ר"י אומר חילוף הד
ר שני אלצנות חזרות למקומן וכיון דנענין מ"י הקב
רס לענין מקואות מ"י ה"ל דקדמך בניטין (ט) ולענין מ
השקה מתיניא דומיא דרישא (מקלן) שהוא מלך משק
כולה הניזק והקטפרס כ"י בניטין פרק שמיני דטהרות
גלילין בתחומיה ובי מקומין (דילמא) לענין דמקואות
טפוח אפי' בגוד אחיה וכ"ס בקרקע שזה דלעולם לית
לעולם לא הו' חיבור ועוד דליכא למימר לר"י נמי לית
המקוא (המקוא) דנקט ובחלמעיית ארבעים לברכות דר
פ"ה ח"א קמ"י (י) סיפא בתוספתא וכו"ל אינן מטבילין
רס ח"י חיבור מנה להם להטפוח מהני לענין השקה ועליו
ואולו טופח על מנה להטפוח מהני לענין השקה ועליו
תחא גמירי לה ולא כסברא תליא מילתא ועוד קשיא
לפנין ובי קאמרין דילמא לענין מקואות קאמר רביה
לא למימר גוד אחיה הו' חיבור לרבי יהודה וזה דנקט
דבקרקע גוד אחיה ליתא כולל וכולל כלל גופא
הנוד ועל כל כולל כולל בעיני השוט ועל רוח
הנוד ועל כל כולל כולל בעיני השוט ועל רוח

אסדוקי מיהדק. וקדוה הוא להיות חושך: **אספוי מקפי** ליה למנא. מניפות ומגביהות אחו: **רבי אילא**. דלוקי טעמא דרישא משום חליה: **לטעמי.** דאמר עשר מעלות שני כון אלו שבין חרומה לקדוש ואין י"א חן ביה אלא הני תרמי דעד טעמא חסיד לכו

כחדל: בין לחולין שנעשו על עשרה
הקדש. אף כי נמנעו יותר מן
התרומה במעלות הללו: דררר
דטומאה דלדורייתא. חשש טומאה
דלדורייתא. כלי בתוך כלי אי איכא
חילוק טומאה דלדורייתא היא. לחוריים
ותרי אף גב דככלי שנעשו
לחורין משקין דטומאה דנבטמא
עסקין מיהו הא דלחור רבנן
משקין מטמאין כלי משום גזרה
דמשקא וזו וזה הוא כגון רוקח
ומיני רגלי והני מטמאין כלי
מדלורייתא ונבטמאה דלדורייתא אין
חילוק בכלי שטף בין לחוריים לתוכי
שכלל מקום שטומאה נוגעת בו
נעמה כילו. נשאל את המדרס נמי
חשש טומאה דלדורייתא היא דמפרש
במדרגא מעשה היא שפניה רעומת
הסנדל לאחור חבית. בגדי אוכלי
תרומה מדרס לקדש שמה יטבה
עליהן אשמו זרהי חשש טומאה
דלדורייתא היא. כלים הנגמרים כו'
משום צירוף דעם הארץ שמהן כו'

הוא: ככלי שאין בו כשופורת הנוד. והוא לא ענינה היא שאין
המים הנכנסים לחורב וכו' והוא המוקף ולא ענינה המשתין אלא
במשתין מים שכליו וכו' לא דלא חזירו הוא: **עירוב**
מקוואות. מקוה חסר כל מקוה שלם והעירוב ציטון המחבר:
אם יש ברוכות כשופורת הנוד. בקנה שנותני כפי הנוד שם עיר (א)
ובתכלה

יִימָא דְגִבּי כְּתִיבִימָא לֹא דִמּוּ דִּהֶם קִף לְחֻלּוּן שְׁנַעֲשׂוּ עַל טוֹרַת
עַל פִּי פִּירָן לִיבָה דְּעוּ לְמַסְקָא וְעוֹד יִמְשֵׁן דְּלֹא דִמּוּ לְקִימִימָא
עַל פִּי עֲמִיבָה וְהִכָּא דְּלֹא קִדְשׁ לִבֵּי נִרְאֵה לְהִרִי' לְפִרְשׁ וְיִמְעִיבָה
כֻּלָּא אִשְׁלִיזוּ בְּרִיעָן וְלֹא קִדְשׁ לְמִשְׁתַּרְיָא דִּהֶם יִמְשֵׁן לִיבָה
קִף לְחֻלּוּן כִּיּוֹן לִיבָה דִּרְרָא טְרוּמָה כֻּלָּא לְפִי צִינְיֻלִים הוּא קִתָּא
וְיִמְשֵׁן מִקּוּם לִיבָה דִּרְרָא טְרוּמָה הִיא כִּיּוֹן דְּנִשְׁעָה דְּעִסְקָה
זִמְרָה וְכִמְרָה אִשְׁנִיב יִדְעֵת מִזִּי מִרְכָּא אַחֲרֵי כֵּן :

ר' רביעי בקדש דקמני ושלישי במרומה דהו דאורייתא כדאימא
א"כ כפי' רש"י שפירש דהו דרבנן רביעי בקדש ועוד קשה למורי

היו אחרונות נקדש דווקא אם כן כעבור ליה כל אלו דעתהייא
ה' ה' לזכור כל היו דאורייתא דמשני ליה למימרא דרבי מנחם כגון
ה' דאורייתא בכלי שיש לו תוך ומיכר הר"י כיון דלא שייך לחולין לא
היינו שייכות דטומאה;

מ' דתנ"י) ומייתי לה פרק שני לגיטין (דף טז. ושם) ובפרק בתרא

בור הא טופח על מנת להטפח חיבור ואומר ר"ח דנמים פ"י
דקנן בפרק חמישי דפרה [מ"ח] שמי שקחום שבאין (י) קדש
בשפופרת נוד או שחיו מים לפני על גביו אפי' כקליפת השום
אזי מים לפני על גביו משמע בדכולתו צעין שפופרת הנוד אפי'
ז' (מ"ח) כותל שבין שמי מקוואות נשדקם לשני מטרף עד לפרץ און
מים נפרצו זה לתוך זה על רום כקליפת השום ועל רוחב כשפופרת
לא מים איכא טפי מטופח על מנת להטפח ועוד אי מיתניא היא
ואות ור"י הוא מכלל דמטיקרא לא מיתוקמא לענין מקוואות ונראה
עמאין כיון שהשיקו למקוה טעורה דביר ר' יהושע וחק"א
מיתני' אבל לענין מקוואות מועיל כדחיתא לעיל (דף יט.) גבי שלש
ור"י לא דלמיר גוד אחית לא מני' לזקומי כרענן לית לה טופח
לבו חיבור עד שיהא כקליפת השום כרוחב שפופרת והכי משמע
ליה רק היכא דשייך גוד אחית אבל בקרקע שזה לא אמרינן ולעיל
דלע"ג איכא מ' סאה באלמנעית און עובולין בעליהם אי נמי רבנא
לא באלמנעית אך חמיה להר"ר אלחנן דסדרא הפוכה דגבי השקה
מתי כדחיתא לעיל גבי שלשה ממויות (ס"ח) דטובלין בנחתומי
מקוואות צעין מים לפני על גביו ומירך ה"ר שולמנא וטעורה
לוי דגבי טופח על מנת להטפח היו חיבור להשקה ובמקוואות
ומיר דלגבי השקה לא היו חיבור ויש לומר דהוא הדין להשקה
במקוואות משום דליירי ביה נקטיה ומיהו יש לחלק מעיקרא וליישב
מנת להטפח והיכא דחיתא נקב בדכולתו צעין כרוחב שפופרת
בשפופרת הנוד: (י"ח) מים' דלמיר טו. (י"ח) (י"ח):

מחיר

אבל לא לתרומה נמצאו מעלות הללו לר' אילא דמשור' לזו

א) נראה ד"ל לנעמייה דאחרי דעשר מעלות שני כלן ששם שתיין וכו'. ב) ז"ל ואחרי זה כלים הנעדרים כו'.

תנאי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones